

După ce am alcătuit mai demult Acatistele Sfinților Arhangheli Rafail și Gavriil (postate și pe acest blog: vezi aici și aici), rămăsesem dator să alcătuiesc și Acatistul românesc al Sfîntului Arhanghel Mihail, Arhistrategul legiunilor cerești. Cu ajutorul lui Dumnezeu, l-am isprăvit astăzi, 12 septembrie 2018, și îl postez și pe el aici, urmînd să-l introduc și în următoarea ediție a cărții mele *O introducere în creștinism* (în a cărei primă ediție se regăsesc celelalte două). Nu exclud posibilitatea de a scoate toate cele trei Acatiste într-un volum separat, însoțite de un amplu studiu introductiv despre Sfinții Îngeri (dezvoltînd subcapitolul „Creația nevăzută” din *O introducere în creștinism*). Dacă *Acatistul Sfîntului Arhanghel Rafail* este numai în proză, iar *Acatistul Sfîntului Arhanghel Gavriil* parte în proză, parte în versuri, *Acatistul Sfîntului Arhanghel Mihail* este integral în versuri (și mai amplu decît cele anterioare). Le cer din capul locului iertare celor care îl vor găsi prea lung sau mai puțin desăvîrșit decît s-ar fi așteptat. Sîntem fiecare dintre noi ceea ce sîntem și putem atît cît putem...

(R.C.)

ACATISTUL SFÎNTULUI ARHANGHEL MIHAIL

(6 septembrie: Pomenirea minunii Sfîntului Arhanghel Mihail săvîrșite în Colose;

8 noiembrie: Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

și al tuturor Puterilor Cerești celor fără de trup)

După obișnuitul început, se zice:

Condacul 1

Mihaile, Voievodul netrupeștilor oștiri,

veșnicind în strălumina sîntreimicei iubiri,

spadei tale-nflăcărate îi aducem închinare,

căci pe lume nu e pildă mai înaltă și mai mare,

iar de-am fi cu toții vrednici pe măsura ta, putere

n-ar ajunge-n lume răul nici să aibă, nici să spere,

ci ar fi o pace sfîntă, ca în cer și pe pămînt,

și o pură bucurie a făpturilor că sînt.

De aceea glasul nostru se înalță către tine:

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Icosul 1

Înainte să zidească ce e trup și ce se vede,

ca pe toate să le poată unor paznici buni încrede,

făcu Domnu-n cer oștire, numai duh și rîvnă vie,

rînduită-n multe cete, slujitoare pe vecie,

și-ntre ele Voievozii căpătară cinste mare,

văzînd față către față negrăita Lui splendoare,

iară ție, Mihaile, ce ești fruntea lor mereu,

ți-a dat nume care-nseamnă: „Cine e ca Dumnezeu?”.

Noi te ținem pentru-aceasta în cucernică cinstire

și-ți strigăm smeriți în limba ce ni-i dată după fire:

Bucură-te, Sfînt Arhanghel peste oastea slavei pus,

Bucură-te, păstrătorul rînduielilor de sus,

Bucură-te, ce din șapte voievozi întîiul ești,

Bucură-te că porți spada biruințelor cerești,

Bucură-te că-ți urmează în văzduh atîtea cete,

Bucură-te că nu-i slavă să n-o guști pe îndelete,

Bucură-te că prin nume ești înaltă mărturie,

Bucură-te că dreptății i te afli temelie,

Bucură-te că prin tine vestea-mpărăției vine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 2

În Scriptură zis-a Domnul către Iov: „Au știi tu oare

cine hotărî anume ce măsuri pământul are?

Cine-l întări în toate temeliile, să nu se

clatine, și cine piatra-n capul unghiului o puse,

cînd în cer cîntau deolaltă ale dimineții stele,

iar toți îngerii cinstire aduceau măririi Mele?”.

Cînd zidită lumea noastră fu, din dragostea divină,

îngerii vegheau cum toate prind să vină la lumină,

iar tu, martor peste martori, străluceai de bucurie,

de aceea *Aliluia* noi cîntăm, asemeni ție!

Icosul 2

Îngeri pentru toți și toate rînduit-a voia sfîntă

și în tot ce-i viu se roagă Duhul și în taină cîntă,

iar tu ești cîntării sfinte cel mai vrednic corifeu,

veghetor asupra firii, pretutindeni și mereu.

Rugăciunea noastră du-o dinaintea Celui Care

cu iubirea Lui ne umple ca pe-un vas pe fiecare.

Păcătoși am fost și sîntem, dar avem nădejde bună

și-nvățăm din mers căința ce pe toate le răzbună.

Tu pe calea noastră-alături să ne fii și pas cu pas

să ne dai îngăduința de a-ți zice într-un glas:

Bucură-te, călăuza celor ce spre ceruri cată,

Bucură-te, vrednicie care nu cunoaște pată,

Bucură-te, netrupească milă-a celor grei de trup,

Bucură-te că prin tine și blestemele se rup,

Bucură-te că de strajă binelui mereu ai stat,

Bucură-te, izgonire a căderii în păcat,

Bucură-te că luminii ești părtaș de cînd te știi,

Bucură-te, purtătorul veacului spre veșnicii,

Bucură-te, trîmbițașul primenirilor divine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 3

Chiar și firea îngerească, voie liberă avînd,

a-nfruntat păcatul care încolțește dintr-un gînd

și din zece cete una a căzut în răzvrătire

și-a ajuns pe sine însăși cu trufie să se-admire.

Fu Luceafărul acela ce s-a vrut supremul zeu

și a devenit Satana – cel vrăjmaș lui Dumnezeu,

despre care zis-a Domnul că-l văzu căzînd din cer

ca pe-un fulger, cînd dreptatea l-a lovit ca un hanger.

Iar dreptății împlinire fost-ai tu, Arhanghel Sfînt,

ce-n cîntări de *Aliluia* ne cumineci prin cuvînt!

Icosul 3

Mihaile, Voievoade, n-are limba noastră spor

să îți cînte vrednicia și cerescul ajutor!

Aripi fără de prihană peste largul lumii-ntinzi

și în ochi îți strălucește fericirea ca-n oglinzi,

iar cu focul spadei tale tu îi tai dreptății drum,

arvunindu-ne vecia de aici și de acum.

În soborul tău de îngeri stol virtuțile se-adună

și cu sfinții laolaltă îi cîntați lubirii-n strună,

pe cînd noi, din lumea joasă, vă-nchinăm piosul gînd

și cu rost de rugăciune te-agrăim, așa zicînd:

Bucură-te, cel ce dreaptă cîrma vremilor o ții,

Bucură-te, bucurie mai presus de bucurii,

Bucură-te, plinitorul fără greș al celor sfinte,

Bucură-te, rădăcină a aducerii-aminte,

Bucură-te, care-n beznă pe Luceafăr l-ai trimis,

Bucură-te că ești punte între-aievea și-ntre vis,

Bucură-te că te teme iadul ca pe biciul lui,

Bucură-te că pe lume spadă mai de seamă nu-i,

Bucură-te că icoană ești a facerii de bine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 4

N-avu Israel vreodată mai de seamă-ocrotitor

și profeții de la tine căpătară ajutor.

Tu vestit-ai lui Manoe că din stearpa lui femeie

va ieși Samson, viteazul din Scripurile iudee.

Tu cuvînt de întărire zis-ai lîngă Ierihon

lui Iosua, precursorul gloriosului Sion.

Tu pe Daniel în groapa leilor l-ai cercetat,

și atîtora-n nevoie grabnic li te-ai arătat,

și avut-a de la tine mare sprijin pe pământ

neamul ce-*Aleluia*-i cîntă Celui Unul și Preasfînt!

Icosul 4

Cap cu sabie de pară al oștirilor cerești,

tu pe-aleșii Providenței minunat îi ocrotești

și prin tine se-mplinește voia sfîntă-n fel și chip,

că-i semința lui Moise sau că-i obștea lui Arhip.

Dreapta ta străbate evii și străfulgeră-n vecii,

iar la glasul tău și duhuri se-nfioară, și stihii,

și-ngerii căzuți, în iadul unde i-ai trimis cîndva,

orișicît se țin de groaznici, tremură de frica ta.

Răutăților urgie și dreptății mîngîiere,

vrednic ești să ți se cînte, cu ardoare și putere:

Bucură-te, ocrotire a poporului ales,

Bucură-te că prin tine toate la lumină ies,

Bucură-te că nu-i suflet să te vrea și tu să-l lași,

Bucură-te că te-ascultă îngerești tăi ostași,

Bucură-te că pe lume ceru-l faci să se pogoare,

Bucură-te că dai aripi sufletului ca să zboare,

Bucură-te de iubirea care mișcă sori și stele,

Bucură-te că pe tine nu-i nimic să te înșele,

Bucură-te că mănușă Sfînta Sfintelor îți vine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 5

Tu, ce ești biruitorul răului de-oriunde-ar fi,

Tu, ce oștile creștine le petreci în bătălii,

Tu, ce umpli de nădejde stirpea ce-ți urmează ție,

Tu, ce ești de-a pururi tînăr și mereu la datorie,

te îndură și de neamul nostru prigonit din greu,

că puterea mijlocirii ți-a lăsat-o Dumnezeu

și cu aripile tale zboară visul nostru sfînt

de a-i pune veșniciei început de pe pămînt,

strîns uniți sub crucea care nu se pleacă nimănuia

și umplînd întreg văzduhul cu cîntări de *Aliluia*!

Icosul 5

De-am pierdut în vraiștea vremii sufletească armătură,

fii-ne tu din nou cerească și statornică măsură,

dă credinței noastre aripi către zările serene,

dă nădejdii noastre leacul de uitare și de lene,

dă iubirii noastre pîrga și prisosul rîvnei sfinte,

să răzbească adevărul peste tot ce-n lume minte,

că e lupta noastră bună după pilda ta plinită,

ce deloc nu obosește, nici nu cade în ispită,

ci oricît se cheltuiește, nu rămîne mai puțină,

căci în ea lucrează harul, ca un strigăt de lumină:

Bucură-te, pildă sfîntă a smeritei ascultări,

Bucură-te, stăruință a înaltelor chemări,

Bucură-te, rodnicie care nu se risipește,

Bucură-te, care toate le îndupleci îngerește,

Bucură-te că prin tine trage josul către sus,

Bucură-te că te are sol ceresc Hristos Iisus,

Bucură-te că la curtea ta toți îngerii se-adună,

Bucură-te că ești firii și puterilor cunună,

Bucură-te că suflarea toată stă să ți se-nchine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 6

Tu, ce încă din vechime multora te-ai arătat,

nu te-ascunde celor care te rîvnesc cu-adevărat,

nu lăsa evlavia noastră după tine să tînjească,

chiar de uneori îți pare prea stîngaci de omenească,

ci ne fii mereu aproape, ca un dar de strălumină,

cum te-a vrut, de mai nainte, marea Pronie divină!

Nu doar îngerii de tine să se bucure, ci și

tot acel ce-și duce crucea printre bietele stihii,

și fiind cu duhul una, toți să tresăltăm în grai

și să zicem *Aliluia*, plini de dorul după rai!

Icosul 6

Nu cu îngerii asemeni zice Domnul că vom fi

în împărăția-n care vom rămîne pururi vii?

Căci n-avem pe lumea-aceasta noi statornică cetate,

ci în cerul către care trag, pe limba crucii, toate.

Cînd veleatul ni se gată, primim moartea spre-nviere,

căci ce vine în ființă din ființă nu mai piere,

iar de-a ros din noi păcatul, după omenească fire,

îndreptare îngerească dobîndim prin mîntuire,

de aceea, ca icoanei noastre fără zbîrci și pată,

noi îți înălțăm cîntarea bucuriei înc-o dată:

Bucură-te, plinătatea celor bune și frumoase,

Bucură-te, vistierie a cereștilor prinoase,

Bucură-te că prin tine ce-i stricat la loc se face,

Bucură-te că războiul îl întorci mereu la pace,

Bucură-te că netrupul îți ia trup de rîvnă vie,

Bucură-te că spre tine toată inima se-mbie,

Bucură-te că prin tine toată mintea se ascute,

Bucură-te, străvederea celor nouă nevăzute,

Bucură-te că pe toate le veghezi să-și vină-n sine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 7

Cel ce-odată în Colose apele le-ai fost oprit

și-ai crăpat în două steiul ce-n adînc le-a înghițit,

astfel apărînd izvorul minunat vindecător

și pe cuviosul care l-a vegheat cu-al rugii spor,

pleacă-ți și spre noi auzul, în tîrziu de vremuri grele,

și păzește-ne de tagma celor învechiți în rele,

ca prin tine vindecare să primim și mîngîiere,

cel ce porți în dreapta crucea spadei pline de putere,

și ne dă a-i ține-aprinsă dorului de cer cătuia

și-a cînta, cu îngerimea laolaltă, *Aliluia*!

Icosul 7

Cînd se tem de tine toate, de la demoni la stihii,

cum nu te-am avea nădejde și temei de bucurii?

Tu, verhovnic peste îngeri, stai și firii noastre-aproape

și călește-ne în focuri, și botează-ne în ape,

și învață-ne-ndrăzneala biruințelor meree,

ce cu-asalt Ierusalimul cel de sus se-ntrec să-l ieie!

Cînd te-avem pe tine strajă, saltă inimile-n noi

și se face raiul gură ce ne cheamă înapoi,

iar întreaga fire cîntă, din adînc pînă-n tărie,

imnul care prisosește peste orice bucurie:

Bucură-te, cel ce stîncă ai căscat spre izbăvire,

Bucură-te, cel ce-n peșteri faci lăcașuri de cinstire,

Bucură-te, ocrotire a izvoarelor de leac,

Bucură-te, veșnicie răsărită peste veac,

Bucură-te, chezășia celei de A Opta Zile,

Bucură-te, mînă dreaptă a dumnezeieștii mile,

Bucură-te că ți-e ruga în noi toți cuminecare,

Bucură-te că lumina ne-nserată te dogoare,

Bucură-te că ți-s haină toate zările senine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 8

Cel ce-ai scos din fund de mare pruncul prigonit de răi,

dă-le iar și iar poruncă tare îngerilor tăi

și pe noi să ne aducă de la beznă la lumină,

vrednici de-a primi pecetea veacului ce va să vină!

De-a sfințeniei comoară bucurîndu-ne-mpreună,

să avem în ceruri parte de inel și de cunună,

ca mireasă să îi fie lumea veșnicului Mire

și să nu ne mai încapă răstignita Lui iubire!

Iar cu glasul bucuriei care dă pe dinafară

să rostim un *Aliluia* numai foc și numai pară!

Icosul 8

Staroste fii tu al nunții sufletului cu Hristos,

că nu-i sprijin să ne-aducă mai de-a pururea folos

și sub aripile tale lamura iubirii-și are

adăpost de tot ce este nebunie sau uitare!

O, de-am fi în veac părtașii nevăzutelor puteri

și ne-am cere după tine pe cît tu spre noi te ceri!

Felurite firi ni-s date, dar în duh ne facem una

și treimica lumină ne străfulgeră întruna,

încît nu-i pe limba slavei mai deplină bucurie

decît tu ne dărui nouă, iară noi îți facem ție:

Bucură-te, nuntitorul firii între jos și sus,

Bucură-te, zbor de taină al făpturii spre Iisus,

Bucură-te, aripi care peste mii de ani vîslesc,

Bucură-te, plinătate a destinului ceresc,

Bucură-te, Voievoade peste-a raiului grădină,

Bucură-te, care dăinui mai presus de orice vină,

Bucură-te că pe șarpe l-ai gonit în hău de bezne,

Bucură-te că dreptatea se-mplinește-n tine lesne,

Bucură-te, maiestate a virtuților virgine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 9

Cine în desăvîrșire ca-ntr-o haină se îmbracă?

Cine bogăția lumii o vădește de săracă?

Cine bucuros își pune măreția preș iubirii?

Cine mai cu zel slujește chipul cel dintîi al Firii?

Care sabie lovește răul mai în miezul lui,

răsăritule serafic ce în veci nu mai apui?

Laude ți-aducem ție, dar, oricît te-am lăuda,

nu-i nici cuget, nu-i nici limbă să redea măsura ta!

Totuși rîvna biruiește ce e neputință-n noi

și-*Aliluia* e cîntarea nevăzutului război!

Icosul 9

Prin război își taie cale către pacea celor sfinte

orice duh care spre tine cată treaz și ia aminte.

Nu e timp de lîncezeală și nici loc să te codești

dacă porți în suflet dorul fericirilor cerești.

Dacă rău-n veci nu doarme, binele cu-atît mai mult:

doar trezvia ne păzește de-al ispitelor tumult.

Mihaile, tu, icoana fericitului nesomn,

dă-ne nouă-nțelepciunea de-a sluji un singur Domn

și-ntărește-ne-n cîntarea bucuriei care-n toate

prinde glas de rugăciune și la poarta slavei bate:

Bucură-te, cel în care stăruie iubirea trează,

Bucură-te că prin tine Domnul Oștilor lucrează,

Bucură-te că ești lumii din înalturi rug aprins,

Bucură-te că te-ascultă largul cerului cuprins,

Bucură-te că pămîntul ți se pleacă la picioare,

Bucură-te că Soborul tău e-ntîiu-ntre soboare,

Bucură-te că lumina ta rămîne-n toate vie,

Bucură-te, cel ce pururi ești izvod de bucurie,

Bucură-te că te are leac de rana lui oricine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 10

Pe Arhanghelul dreptății cine să-l înfrunte poate?

Taina cerului se-mparte între Milă și Dreptate:

drept e Dumnezeu, dar pînă a nu fi și nemilos,

și-are milă cît dreptatea să n-o lase mai prejos,

de aceea covîrșește judecata-i orice minte

și nu-i stă nici om, nici înger deopotrivă înainte.

Noi și Mila, și Dreptatea le păzim, cu gînduri bune,

dar măsura lor n-o știe decît Sfînta-nțelepciune.

Deci smeriți, și om, și înger, ne încredem Celui Care

preamărit cu *Aliluia* este-n toți și-n fiecare!

Icosul 10

Doamne Sfinte, dă-ne nouă sîrg să stăm la datorie

și fă trupul și netrupul una-n fața Ta să fie!

Mihaile, ce-ntre îngeri ești fruntaș și vezi departe,

dă și ochilor nevrednici să străvadă peste moarte!

Suflete, ce cu rîvnire cați la starea ta dintîi,

nu lăsa să ne rămînă carnea fără căpătîi!

De nu-i Domnul totu-n toate, care-i rostul de-a mai fi,

iar de nu-i eternă viața, care-i rostul celor vii?!

Năzuind ca peste vremuri să fim una în Cel Unul,

să-i cîntăm de bucurie celui ce-i ca noi mai bunul:

Bucură-te că prin tine toate-n duh se întîlnesc,

Bucură-te că la tine speră neamul omenesc,

Bucură-te că la ceruri ruga drepților o duci,

Bucură-te că ți-e spada prelungire-a sfintei cruci,

Bucură-te că de frică iadul fără rest te știe,

Bucură-te că prin tine raiul înapoi ne-mbie,

Bucură-te că făpturii îi ești chip de nemurire,

Bucură-te cu întreaga ta serafică oștire,

Bucură-te, vis aievea, rînduit să ne aline,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 11

Tu, ce ai răpus balaur și în cer, și pe pământ,

drept slujindu-L pe Acela întru Care toate sînt,

spada ta ascute-o bine, că se-apropie de noi,

mai cumplită decît toate, marea Fiară de apoi!

Și precum în zorii lumii duhul rău l-ai pedepsit,

apără-ne și de Fiara care vine-n asfințit!

Tu să fii arhistrategul oștii sfinte de pe urmă,

cînd A Opta Zi răsare și A Șaptea Zi se curmă,

iar pe poarta-mpărăției cînd intra-vor drepții-n cete,

Aliluia să răsune peste tot și pe-ndelete!

Icosul 11

În cetatea unde nu e rost de lună, nici de soare,

că o-ncinge-n strălumină dulcea Duhului splendoare,

aduna-se-vor la masă oști de jos și oști de sus,

să petreacă laolaltă cu Hristosul lor Iisus,

Care-n marea Lui iubire le-a făcut pe toate noi,

preschimbînd în pace sfîntă tot ce-a fost cîndva război.

Iar de-a dreapta Lui vei șade, glorios ca nimeni altul,

tu, Arhanghel al dreptății – neînfrîntul și înaltul!

Și cînta-vor pentru tine imn și îngerii, și sfinții,

să tresalte-mpărăția de preaplinul biruinții:

Bucură-te, paza lumii de la mugur pînă-n pîrg,

Bucură-te, cel ce toate le-ai plinit cu-atîta sîrg,

Bucură-te că de-a dreapta Domnului cu cinste ședzi,

Bucură-te, stîlp angelic al de-a pururei amiezi,

Bucură-te că Edenul ți-nflorește la picioare,

Bucură-te că te cîntă tot ce-i viu și nu mai moare,

Bucură-te că pe aripi porți azurul slavei sfinte,

Bucură-te, nod de taină între două Legăminte,

Bucură-te, că vru Domnul toate-n sinea-ți să le-mbine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 12

Voievod ceresc pe care îl cîntăm din tată-n fiu,

nu există pentru tine nici devreme, nici tîrziu,

ci mereu e clipa-n care scrii cu spada ta de foc

mersul viu al lumii noastre din soroc pînă-n soroc.

Cartea Vieții-n care Domnul ca-n război ceresc ne ține

nu cumva ți-a dat-o ție, s-o păzești cum știi tu bine?

Îngerii și sfinții lumii ți-au rămas pe rînd datori,

căci tu ești cel ce tot veacul îl străbați și îl măsori,

de la prima răzvrătire pîn' la ultimul păcat,

și în tine *Aliluia* nu mai tace din cîntat!

Icosul 12

Maica Domnului, cu-Arhangheli și cu Sfinți în jurul ei:

n-au făpturile în ceruri mai îndreptățit temei.

Fă-ne, Sfinte Voievoade, iuți în rîvna noastră bună,

iar pe îngeri și pe oameni laolaltă îi adună,

ca să cînte toată firea darul cît l-a pus în ea

Cel ce ne-a zidit și una întru slava Lui ne vrea!

Că din toate se alege lamura, spre bucurie,

din ce-a fost, și din ce este, și din ce mai va să fie,

iar cuvintele se-nstrună și se-nalță în Cuvînt,

încît tot făcutul este templu viu și cîntec sfînt:

Bucură-te, cel ce noima o cunoști deplin în toate,

Bucură-te, îngerească izbăvire de păcate,

Bucură-te, care mîneci în taborică lumină,

Bucură-te că în tine are raiul rădăcină,

Bucură-te, biruința legiunilor celeste,

Bucură-te, zbor mirific înspre dincolo și peste,

Bucură-te, Voievodul Voievozilor de sus,

Bucură-te, răsăritul cel mai fără de apus,

Bucură-te că de tine-s toate relele străine,

Bucură-te, Mihaile, paznic al luminii line!

Condacul 13

Alfa de i-ai fost dreptății, și *Omega* va să-i fii,

să Se proslăvească-n tine Cel ce toate le zidi,

și de este bucurie care nu se curmă-n veci,

e că tu te-nfrunți cu toate și pe toate le întreci,

iar în urma ta rămîne vad curat spre veșnicie,

ca să-l treacă orice suflet gata să se-ncreadă ție.

De-am avea măcar o iotă din tăria-ți fiecare,

ar fi lumea rai și omul numai chip și-asemănare,

și-am cînta nu doar cu gura, ci cu fiecare por

Aliluia Celui Care e de toate tuturor!

Condacul acesta se repetă de trei ori, după care se zic iarăşi Icosul 1 („Înainte să zidească ce e trup și ce se vede …”) şi Condacul 1 („ Mihaile, Voievodul netrupeștilor oștiri …”), apoi rugăciunea:

Rugăciune către Sfîntul Arhanghel Mihail

Caută cu îndurare, Mihaile, Arhanghel al dreptății, și către umila noastră rugăciune, că pe tine mijlocitor de nădejde te avem dinaintea Tronului ceresc. Cercetează-ne în nedesăvîrșirea noastră și însuflețește-ne de rîvna celor bune, ca dreptatea s-o păzim și s-o mărturisim în tot locul și în tot ceasul, iar în iubirea cea curată să ardem cu îngerii și cu sfinții, aducînd slavă Dumnezeului Celui Viu.

Apără-ne de cei pe care i-ai izgonit în bezna adîncului și cu îngerii tăi fă-ne părtași ai bucuriei și oarecînd cetățeni ai Ierusalimului ceresc.

Ducînd dinaintea lui Dumnezeu rugăciunile noastre cele nevrednice, adaugă tu ce știi că ne e de lipsă și nu te îndepărta de la noi. Cum pe Daniel l-ai hrănit în groapa cu lei și gura leilor ai legat-o, așa și pe noi hrănește-ne tainic în aceste vremuri de urgie, și de prigoana vrăjmașilor văzuți și nevăzuți păzește-ne, ca unul ce ai de la Dumnezeu putere pe toate să le îndrepți și să le lecuiești în numele Lui: al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Alcătuire de

Razvan CODRESCU

